

תלמודו בידו

דף טז עמוד א

- א** כיצד יתכן שדואג, אחיתופל ואחר שהיו חכמים גדולים חטאו ותורתם לא הגינה עליהם ?
- ב** מה שאל נימוס האורג "כל עמר דנחית ליורה סליק", ומה השיב לו ר' מאיר ?
- ג** כיצד ידע ר' עקיבא היכן מקום השכינה כדי להיזהר מלהציץ שם ?
- ד** מי הוא האדם שאינו חס על כבוד ה' שנאמר בו שראוי לו שלא בא לעולם ?
- ה** אלו דברים המסתכל בהם עיניו כהות ?

- א** דואג ואחיתופל: כיון שמתחילת ימיהם היו הרהורי עבירה בליבם. אחר: כיון שלא פסק פיו מזמר יווני. והיה לו להימנע מכך משום אבלות על החורבן. וכן משום שספרי מינות נשרו מחיקו כשהיה עומד מבית המדרש.
- ב** רש"י: האם כל לומד תורה תורתו מגינה עליו מפני החטא. והשיב לו, שרק תלמיד שיראת חטאו קודמת לחכמתו. רבותיו: האם כל אדם היורד לגיהנם עולה משם לאחר זמן. והשיב לו, כל שיש זכויות בידו, עולה לבסוף מן הגיהנם.
- ג** ר' יוחנן: "ואתא מרבבות קדש", אות הוא ברבבה שלו היכן מקום ה'. ר' אבהו: "דגול מרבבה", דוגמה הוא ברבבה שלו, ומקומו ניכר כדוגמה. ריש לקיש: "ה' צבקות שמו", אדון הוא בצבא שלו, וכך מקומו ניכר. ר' חייא בר אבא: "קול דממה דקה, והנה ה' עובר", הרי שניכר בקול דממה.
- ד** ר' אבא: המסתכל בקשת. כי הקשת מסמלת את דמות כבוד ה'. רב יוסף: היכול לכופ יצרו ועובר עבירה בסתר, שהוא כביכול דוחק רגלי השכינה. אינו יכול לכופ יצרו, ילך למקום שאין מכירים אותו וילבש שחורים, אולי יכנע לבו ולא יחטא. ואפילו אם יחטא, לא יחלל שם שמים.
- ה** 1. קשת. 2. נשיא. 3. כהנים בשעה שמברכים את העם בשם המפורש.